

Holubí pošta

Tradiční společná oslava narozenin AR se letos z všeobecně známých důvodů nekonala. To nám ovšem nemohlo zabránit, abychom si tento významný den připomenuli a oslavili soukromě. Redakci došly dvě zprávy o takových malých akcích, které by vás mohly potěšit a inspirovat.

Jak jsem si letos předčasně připomněl narozeniny AR.

Když bylo jasné, že setkání u příležitosti narozenin našeho oblíbeného autora letos nebude, bylo otázkou, jak si tu příležitost alespoň pro sebe připomenout. Já jsem si za ten dlouhý čas, kdy jsem se jako dítě (asi v 10. letech) setkal s knihami AR a až do této doby oblíbil pár míst, kde bylo možné si ty příběhy připomenout. A nejvíce místa, která podle svého vzhledu vypadají tak, jako by člověk stál právě na místě z některé Ransomovy knihy.

Pro mě se takovým místem stal skalnatý mys na Dalešické přehradě, který jsem poprvé navštívil, když jsem se do tohoto kraje před třiceti lety přistěhoval. Ihned jsem ho pojmenoval mys Darien, protože se mi při pohledu na něj tohle jméno okamžitě vybavilo. Čas od času si na něj s manželkou zajdeme a koukáme z něho na naše malé moře a já si připomínám, jak to všechno pro mě s AR začalo, stejně tak jako Vlaštovkám v Boji o ostrov.

Letos jsem se sice na něj dostal trochu dřív než je datum narozenin a to už 2. ledna, ale zážitek to byl tak milý, že jsem se rozhodl se s vámi o něj podělit, zvláště, když se mi tam podařilo udělat pár opravdu hezkých fotografií.

Miloš Chlup

Holubí pošta

Krušné hory na běžkách ve stylu AR

Poměrně často jezdíme na běžky do Krušných hor. Proto už jsme letos několikrát využili sněhovou nadílku, která se tam objevila. Nepatříme k běžkařům - sportovcům, my prostě jdeme, maximálně popojíždíme, ve strojově upravených cestách a kocháme se krásami přírody.

Tento víkend jsme ale podnikli trochu jinou akci, řekla bych ve stylu knih AR, a považuji to za svou letošní oslavu narozenin tohoto spisovatele. Jeli jsme na Cínovec a vyrazili směrem na Komáří vížku - jako obvykle vyrazili po krásně upravené stopě.

Dá se tam udělat hezký 9 km okruh (sami vidíte, že nejsme sportovci, ti jedou jinačí vzdálenosti). Ovšem tentokrát jsme potřebovali tento okruh ještě zkrátit, abychom ho mohli odpoledne projít i s vnoučaty. Na mapě byly vidět dvě cesty - zkratky, z lyžařské stopy původního okruhu, tak jsme chtěli vyzkoušet, po které bychom mohli s dětmi jít. Bohužel ani jedna nebyla prošlápnutá a navíc na nich ležely spadlé stromy, které se na běžkách opravdu špatně přelézají. "Tak nic, pojedeme tedy kus **cesty tam a zase zpátky**", a začali jsme se vracet zpět po stejné cestě. Ale po chvíli se vpravo od nás objevil průsek: "že by mohla vést zkratka tudy?" Sice tam leželo 30 cm neporušeného prašanu, ale vypadalo to jako lákavé dobrodružství, tak jsme s manželem přece jen vyrazili.

V prašanu se nejde úplně dobře, kdo chodíte na běžkách, víte, jak se to boří. **Naše hlavy šedivé vzpomínaly na mládí**, kdy jsme takto několikrát prošlapávali cestu v Nízkých Tatrách, ale to nás bylo víc, takže to bylo jednodušší. Ale aspoň jsme se s manželem střídali, kdo prošlapával jako první, ten druhý to měl znatelně jednodušší. Průsek vedl dobře až k mysliveckému posedu, ale u něj končil. Zkusila jsem naslepo vyrazit dál a pořád čekala, kdy se budeme muset vrátit, protože přes polomy se jít nedá. Ale pořád to ještě šlo. Teď se to trochu rozjelo z kopečka (v hlubokém sněhu nic moc, ale udrželi jsme rovnováhu), ještě kolem jednoho stromu a hurá. V dále před námi jsem zahlédla projet lyžaře, takže tam už bude cesta. A byla. Dojeli jsme k ní a už po strojové stopě jsme se vrátili zpět do Cínovce. Měla jsem radost, jak jsme krásně prošlápli cestu, že to projedeme s mladými a dětmi, ale manžel mě zarazil. "Přeci nemyslíš vážně, že bychom děti tahali po takovéhle stopě?". No jo, tak nic, ale alespoň já jsem si užila trochu romantiky.

Holubí pošta

Odpoledne přijeli mladí, chlapi vyrazili na ten klasický okruh, ale my holky jsme opravdu jely po mé zkratce. Zřejmě už ji po nás někdo použil, protože byla evidentně lépe projetá než jen po nás a byla to paráda. Nikdo neměl připomínky a délka okruhu byla pro vnučku tak akorát.

V pondělí večer jsme připili AR k narozeninám a zavzpomínali na naši cestu do Lake District. Jen původně plánovaný dort jsem žádný nedělala, protože v této covidové době **si mě nějak váha neváží**.

*Kvíz: Poznáte na co odkazují **zvýrazněné** texty?*

Jarka Malá

Poklidné připomenutí narozenin AR na kopci nad Kaplicí.

Po těchhle aktivních oslavách se za naši, spíše zápecnickou, oslavu trochu stydím. Původním úmyslem bylo vystoupat na blízký Hradišťský Vrch (což je naše soukromá Kančenžanga). Ovšem osud rozhodl jinak.

Už před 18. lednem se mi podařilo narazit si žebra, takže se mi do „horského“ výstupu moc nechtělo. Navíc mladší dcera z Protivína vyslal SOS – problémy s elektroinstalací! Takže jsem coby elektrikář ve výslužbě naložil kufr s náradím a jel řešit zásadní problém – elektrický sporák v kuchyni a k tomu nějaké drobnější – už ne tak existenčně důležité. Užíval jsem si to dva dni a dílo se zdárně podařilo.

Po návratu domů energie zbyla jen na malinkou domácí oslavu. Připomenutí oblíbených knížek a přípitek portským – oblíbeným nápojem důstojníků Royal Navy.

čfk